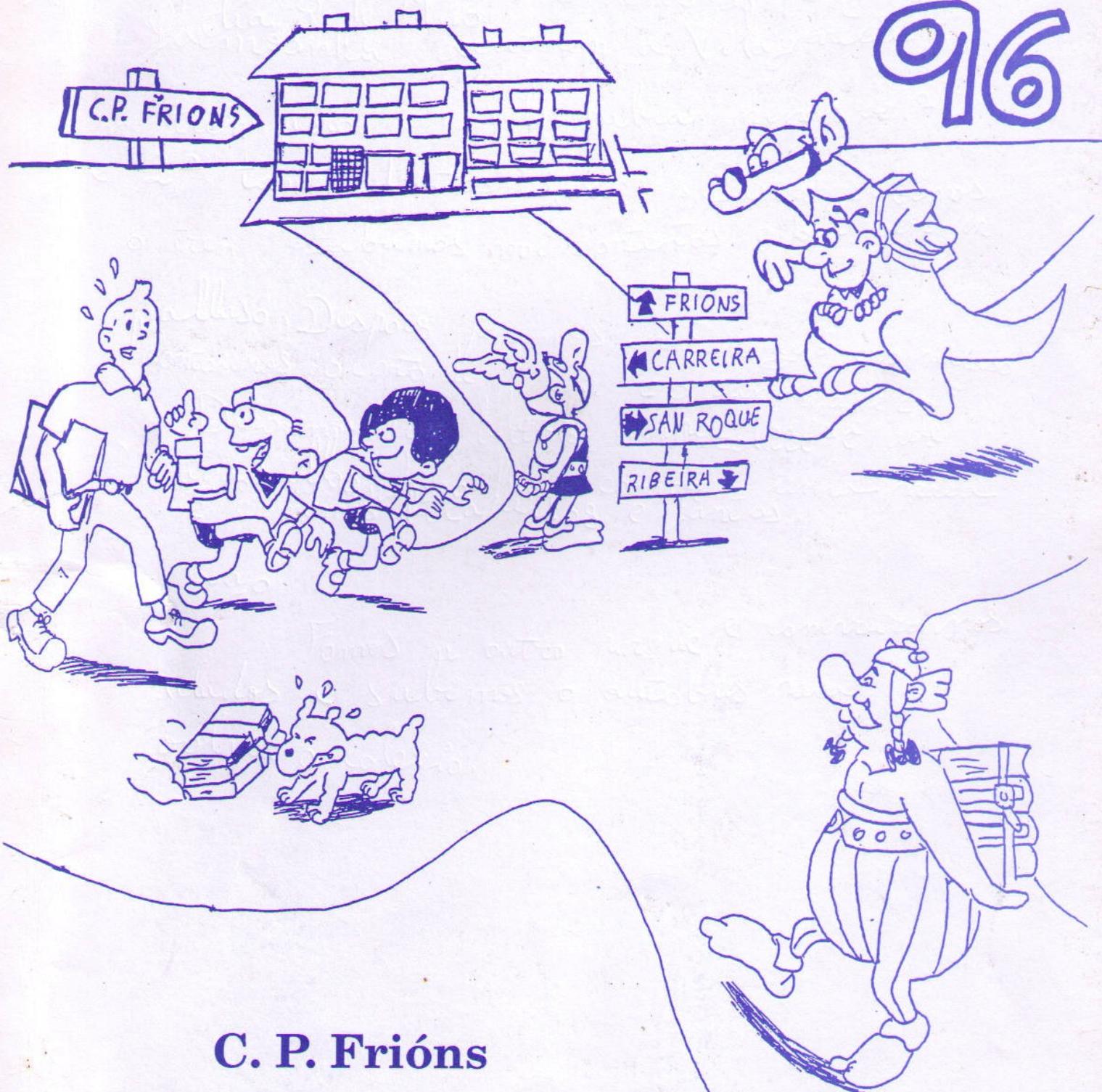

AQUELAR

96

C. P. Frións

Sub. X. Pol. Lingüística

N.º 10/96

Tirada: 280

Limnia

Como tódolos anos queremos publicar o noso xornal "AQUELAR", que como sabedes é o noticieiro máis orixinal de todo o Barbanza.

Esta vai se-la dècima edición dun periódico que se fai cun gran esforzo, para entretervos.

Queremos agradece-la colaboración de tódolos alumnos do colexio, pois houbo moitos traballos entregados.

Temos que dicir que o sistema de ensino está cambiando, polo que este ano foi o último en que se imparteu no colexio 7ª de E.X.B. Os alumnos de 6ª pasarán á E.S.O. o vindeiro ano.

Esperamos que o xornal vos resulte entretido pois o equipo de redacción fixo un gran esforzo.

Ana

Jorge

Marcelino

Juanri

Teresa

Paula

Maria

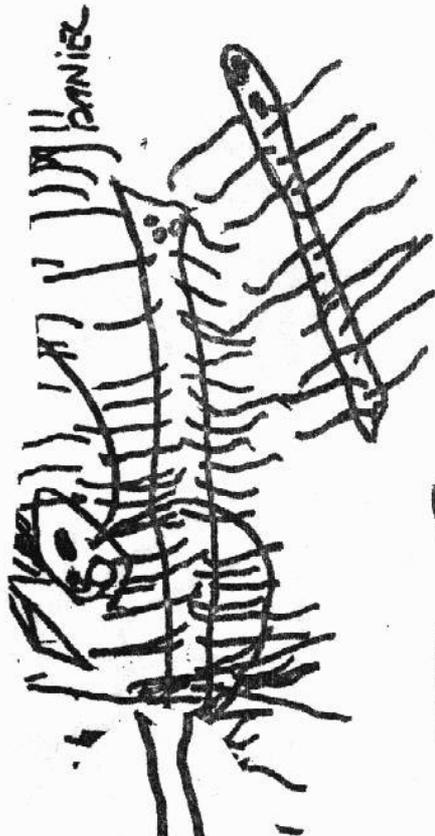
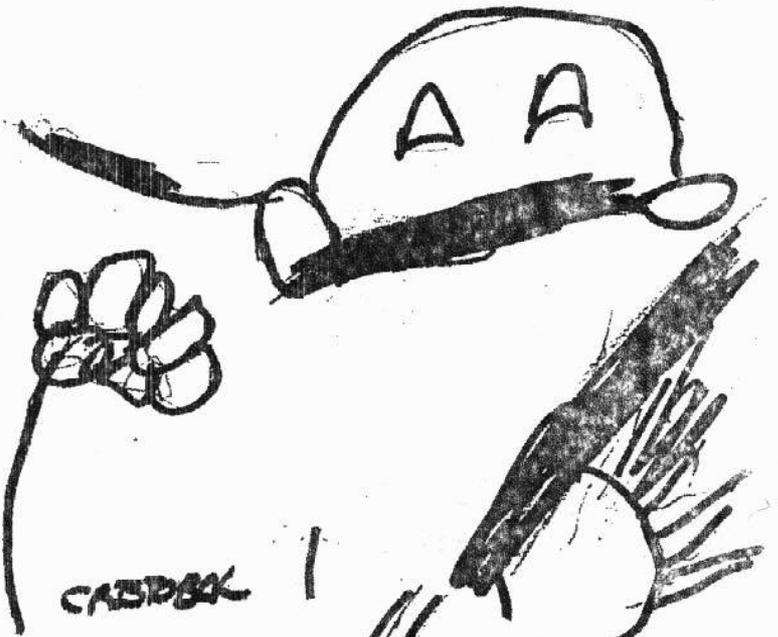
Ricardo

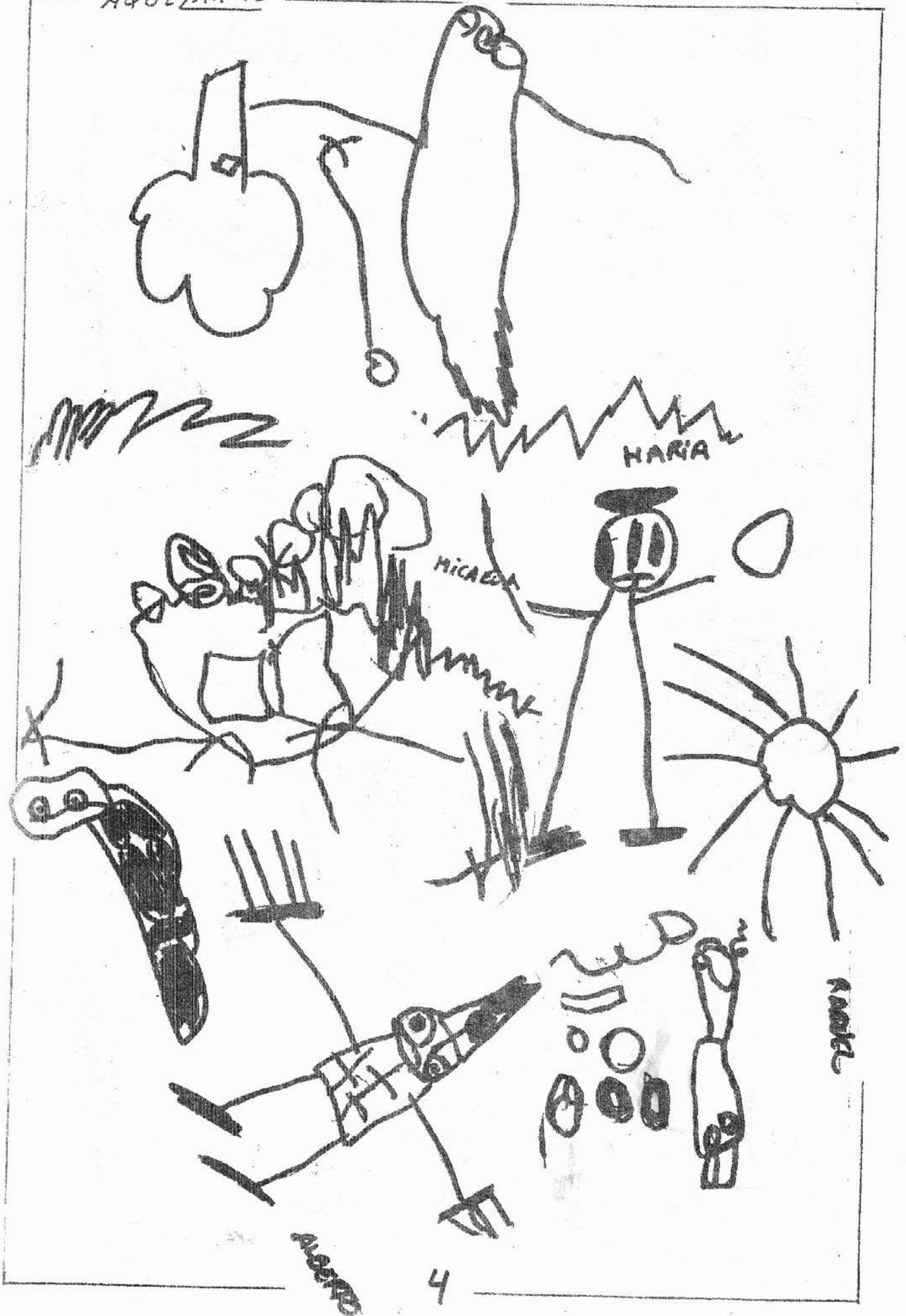
Cristian

EQUIPO DE REDACCIÓN

ALUMNOS DE TRES AÑOS

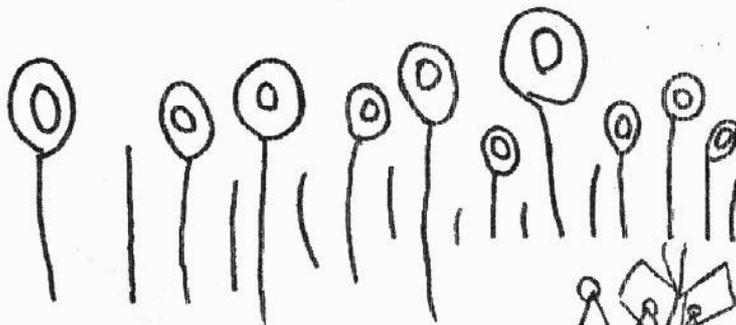

SERGIO L.

Educación Infantil 4 e 5 años

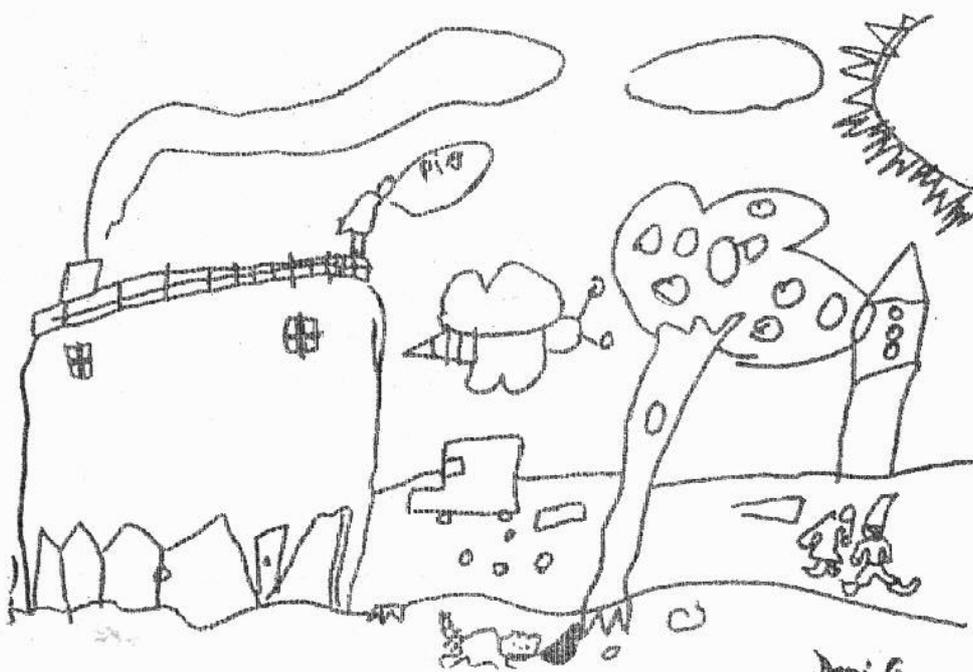
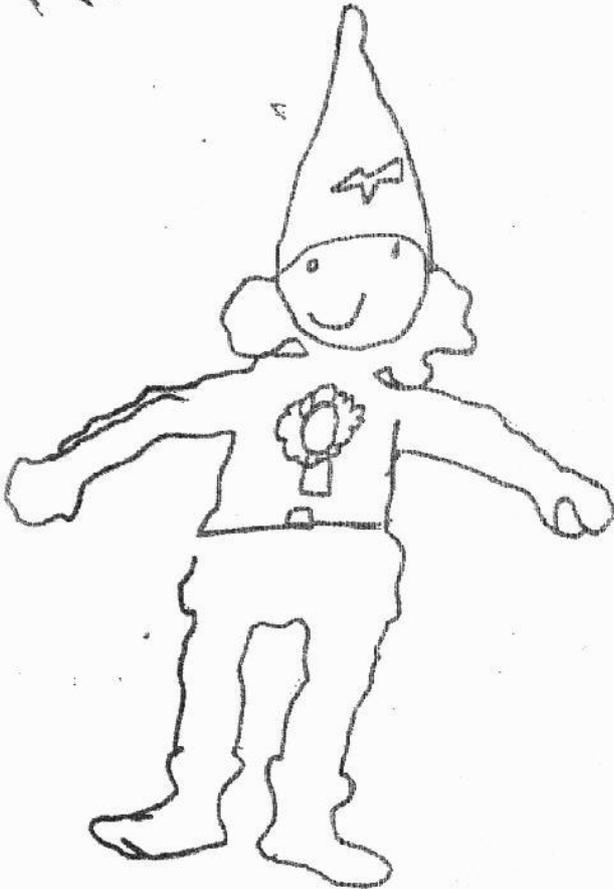
SARA REY

Antia

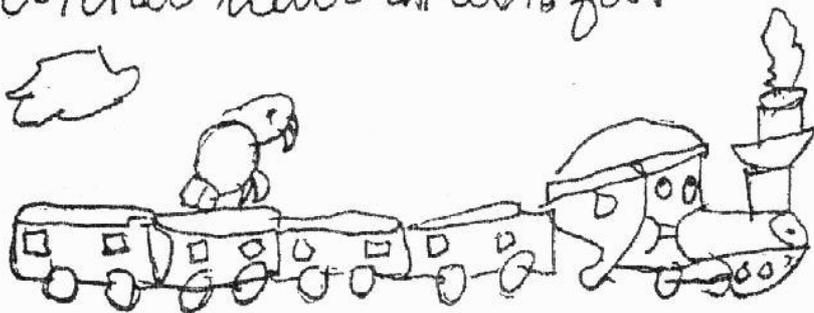
Terruca

O tren dos soños

O tren dos soños ten unha locomotora moi vella e catro vagóns. Para que ande hai que darlle caramelos, pipas e regaliz.

O tren dos soños non ten vías e viaxa polo aire. Para subir ó tren hai que acertar unha adiviñanza.

Adel Santos Pérez 7 1º curso

Faça raios

Pela A, amorinhos,
 pela E, pequeninos
 pela I, pirulí,
 pela O, ipotoplogff!!,
 pela U, iai meu cu!

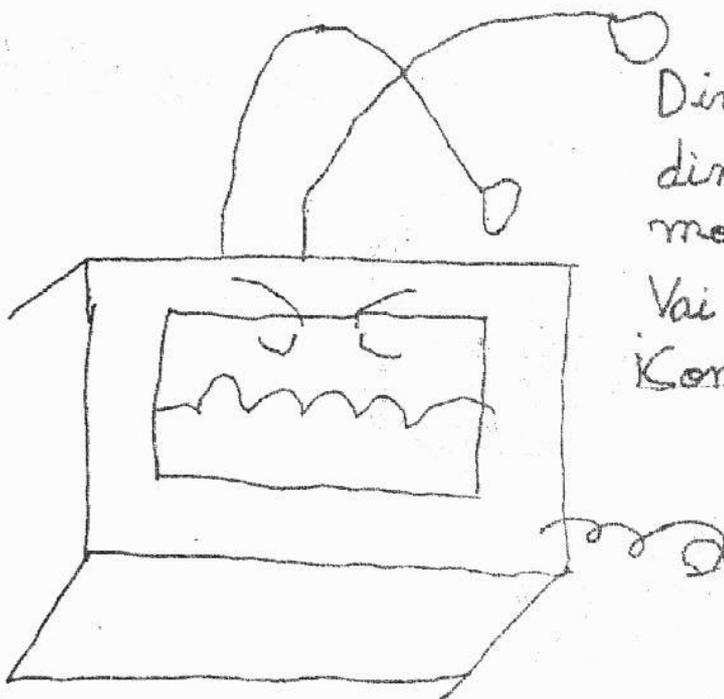
A

E

I

O

U

Din-dan
 din-don
 morreu a televisão.
 Vai de leite minha nai.
 Como choraba meu pai!

Izias Sánchez Pauso 1ª curso

A ver se o sabes...

Dous e dous son catro.

Catro son os gatos

do tío Tomason.

Ecatro son as flores
que hai no xarrón.

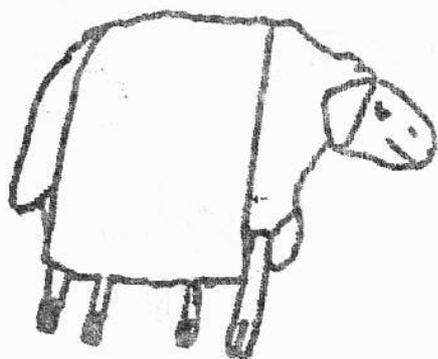
Un paxariño cántalle
á nena das trenzas
que quere ir ó colexio
para aprender a nena.

A ver se adiviñas...

Unha vella con un dente
chama a toda a súa xente.

(pituro v)

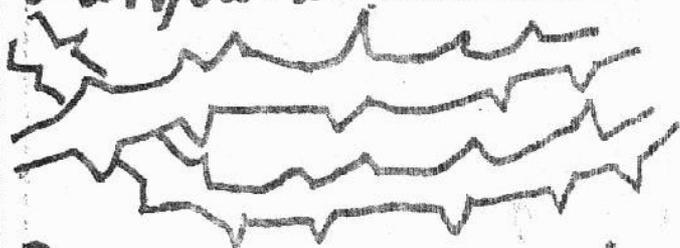

Teño unha capa
que parece un cobertor
e dá moita calor.

(vopora v)

Longa, longa coma unha saga

e ten dentes coma unha loba.

(a silestra v)

Os nenos e nenas de 1º curso

O rato e o gato

Un día o rato roubou un queixo. O gato b' enterouse colleu ó rato, pero o rato mordeulle e gritou: ¡miau! ¡miau! ¡miau!.

O gato enfadouse moito e de tanta calor que tina ardeulle todo o corpo e morreu. O rato chamou a todos os seus amigos para come-lo queixo, pero como estaba podrido, tomen morreron todos.

Eduardo Gerardo Lyster Alonso - 1º curso

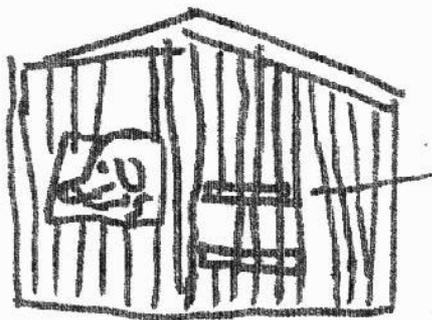
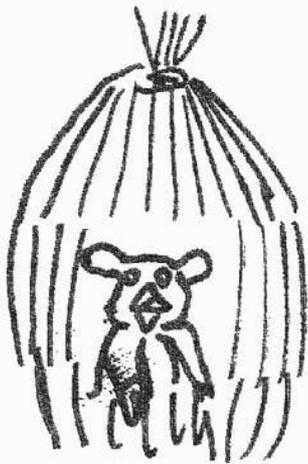
Os tres porquiños

Había unha vez tres porquiños que querían facer unha casa cada un.

O porquiño pequeno fixo unha casa de palla.

O porquiño mediano fixo unha casa de madeira.

O porquiño maior fixo unha casa de ladrillos.

Aida Queiruga Vidal 1º curso

ADIVIÑAS

Serve para sentarse
e parece un catro.
¿Que é?

Pablo Becerra Pérez 2º

Ten tres ollos
nos podemos velo
e el non.

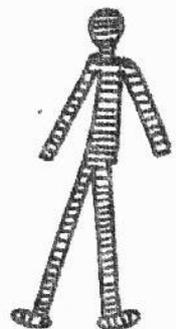
Carla Lorenzo Fontenla 2º

Unha serpe
que sabe matemáticas
e axuda a contar

Javi Fontaña 2º

Adiviña adiviña
está morto e o corpo ten unha venda
¿que é?

F. Javier Parada Filguerra

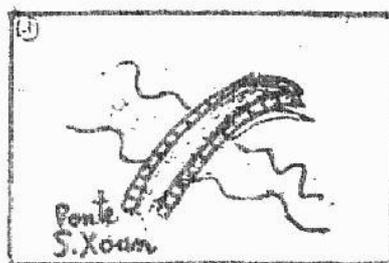
CANCIÓN

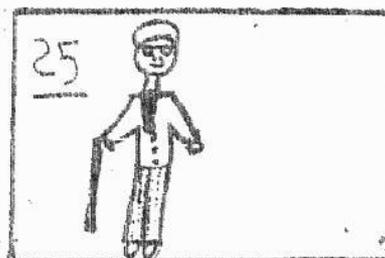
POLA PONTE DE SAN XOAN

Pola ponte
de San Xoan

Vintecinco
cegos van.

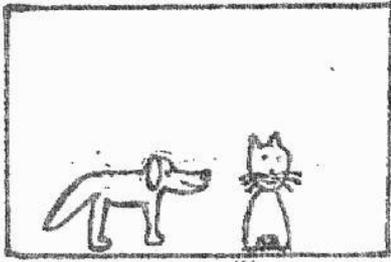

Cada cego
coa súa moza.

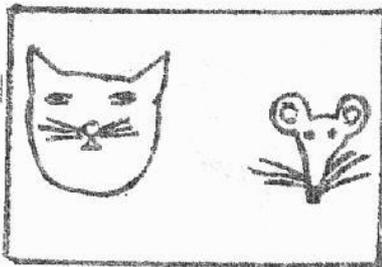

Cada moza
co seu can.

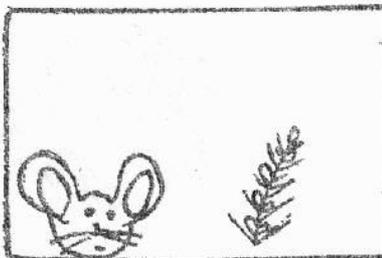

Cada can
co seu gato.

Cada gato
co seu rato.

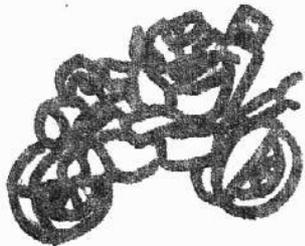
Cada rato
coa sua espiga.

Cada espiga
co seu gran.

Os nenos e nenas de 2.º

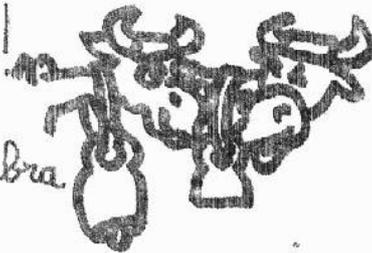
CHISTES

¿Queredes que vos conte
un conto rápido e verde?
Unha leituga nunha moto

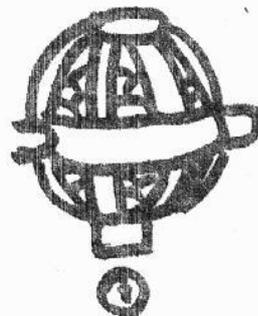
F. Javier Parada Filgueira 2º

Pasa unha vaca polo lado
de outra e dille: ¡Muuu!
e a outra tamén lle di:
¡Carai sacáchesme a palabra
da boca!

JOSE GUDE 2º

¿Queredes que vos conte un chiste
de alegría?
¡Que ben tocoume a lotería!

Erase unha vez un ladrón tonto e un ladrón
listo que estaban no cárcere. Un día escapáronse.
O tonto meteuse nun saco de patacas e o listo me-
teuse nun bidón.

Os policías petaron no bidón e o listo fixo: "Pun
pun" e o tonto fixo: "Patacoín Patacoín"

María Vázquez Senlle 2º

Um vampiro solto

Havia unha vez no século 18 un castelo encantado no que ninguén sabía que había un vampiro que estaba planeando chupar sangue e un día foi a cidade.

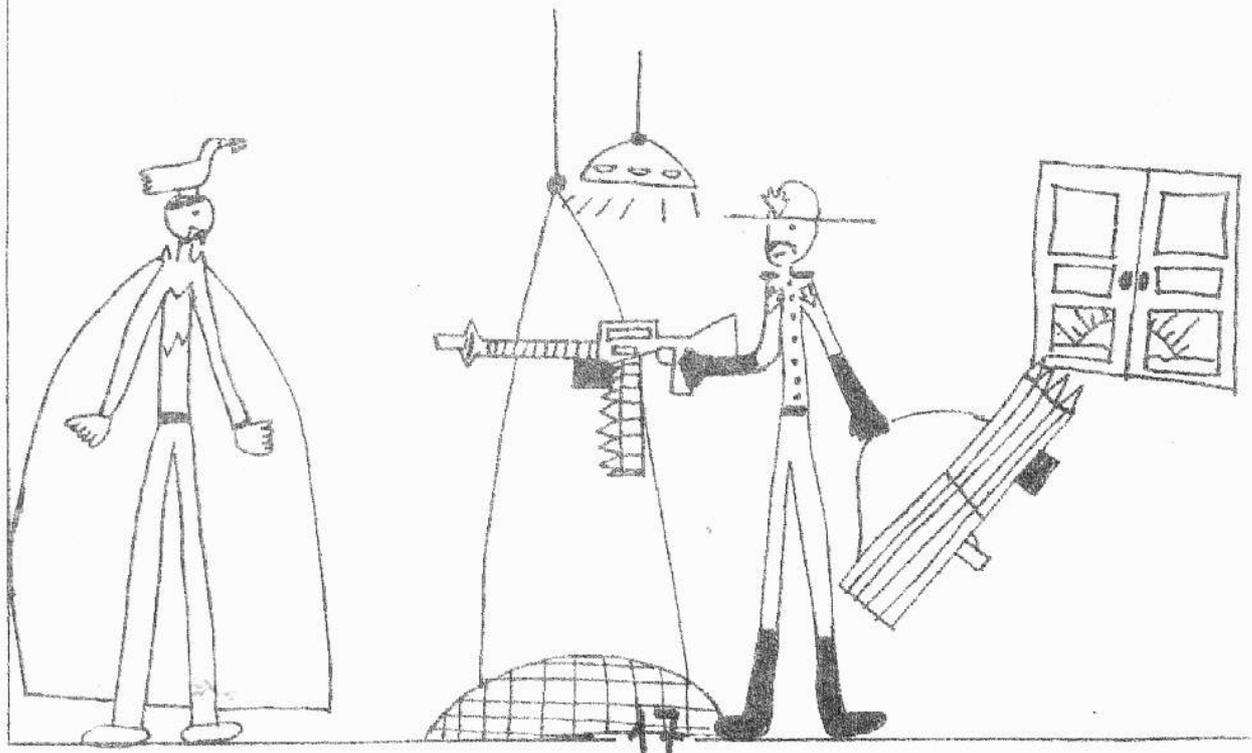
Foi dentro dunha casa e aí vivía un militar con dúas serpes. O militar tiña trampas e armas.

O vampiro caeu nunha trampa e o militar deulle coa metralheta.

E sperou a que amanecese e morreu.

E vampirín vampirado este vampiro está rematado

F. Javier Parada Filgueira 2ª

O rapaz atrevido

Era unha vez un rapaz que era moi atrevido e un día foi a unha casa na que ninguén se atrevía a entrar.

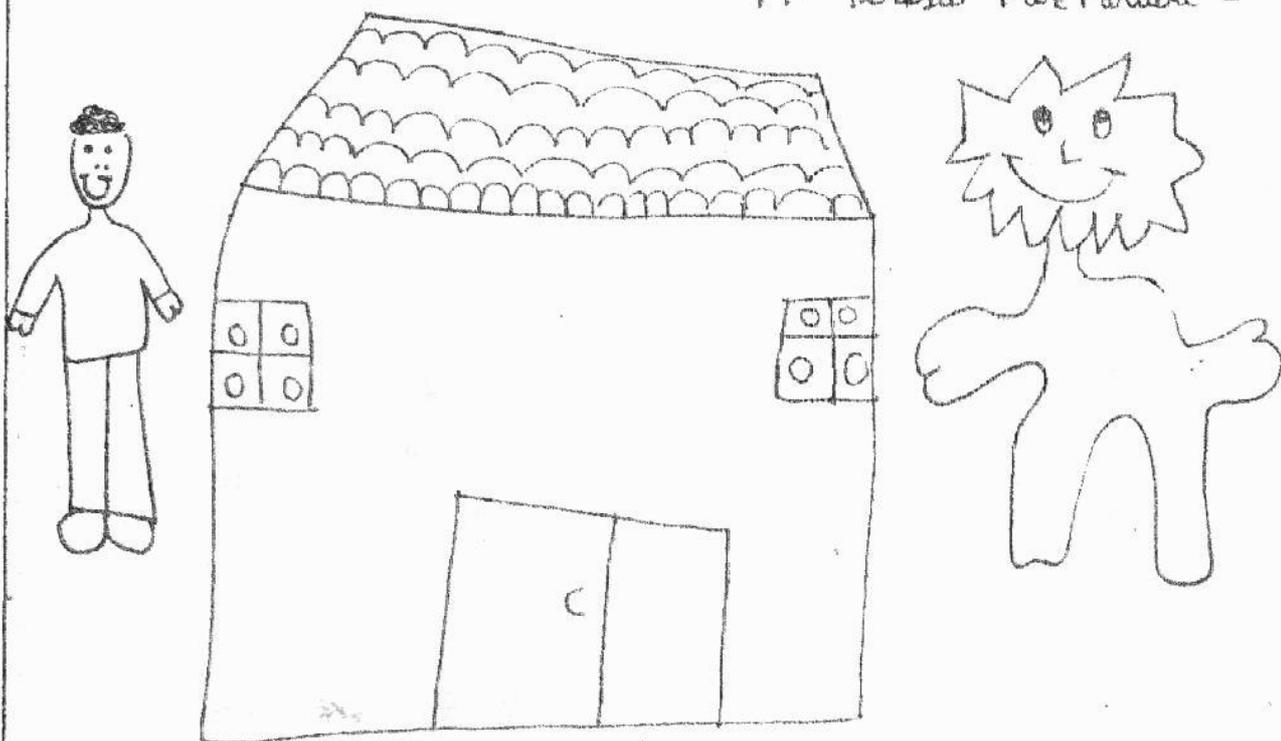
Pero como sabedes ese rapaz era moi atrevido e entrou.

Subiu as escaleiras e viu o cadro dunha besta pero seguiu camiñando.

Seguiu subindo escaleiras e viu a besta e saíu correndo.

E daquela non volveu a ser atrevido.

M^{ra} Teresa Paz Parada 2^a

O can cantor.

Un can que era cantor sempre andaba a cantar así.

¡Guai, guai, guai, guai, guai!

Os dous donos non sabían nada.

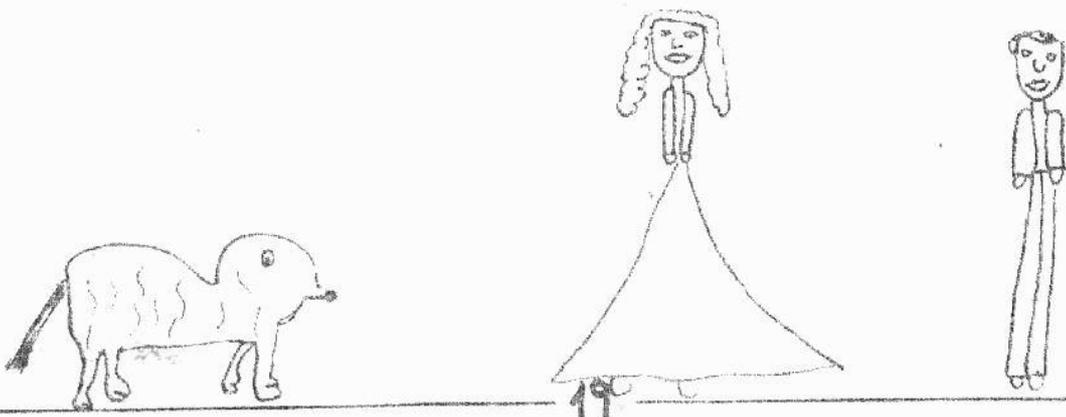
Un día o can lles cantou os donos e os donos levarono ó veterinario.

O can tivo que tomar pastillas para non cantar.

Despois sempre lle facían ladrar ó can.

Desde esa foron felices e comerón perdices e o can nunca volveu a cantar máis.

Irene González Álvarez 2º

O NENO FANTÁSTICO

Era un neno que paseaba pola beirarrúa.

Ese neno era fantástico.

Podía levantar unha casa cun só dedo.

Un día viu unha nave do espacio que se estaba achegando á terra.

Cando chegou, dentro da nave había monstros alié-
nixenas.

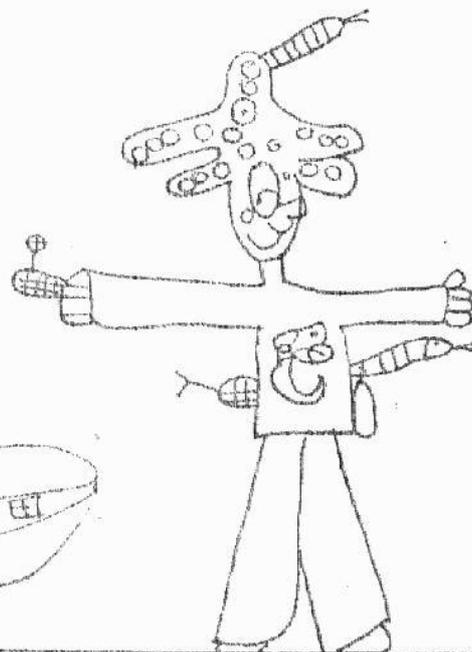
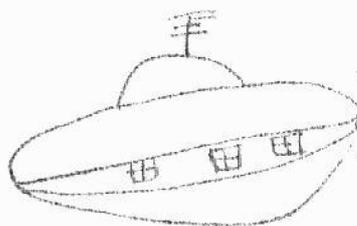
Ó pouco tempo a terra estaba invadida de mon-
stros.

¡Chegou o neno fantástico!

Matou a todos os monstros.

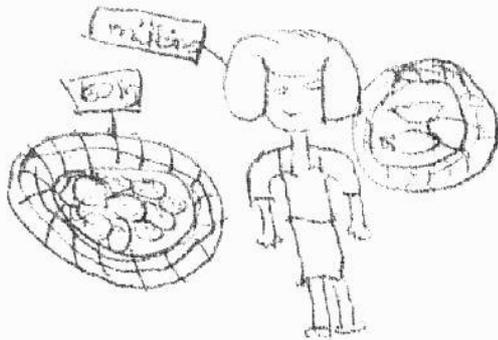
A terra xa está ben.

E colorín, colorado
este conto está rematado.

AGUEJAR

1º Naranas, batatas,
limões, limões,
tênis com preço
que vale milhões.

2º Coitado criou
a corruia e
passa muito grifado,
acordado do café
que quer obter de
"LATA"

3º O meu coração
palpita como cobra
pretendo frita.

4º Ala Madrid,
ala Madrid,
a vergonha do governo
a ruína do país.

MARIDAR

3º Curso

Maridam

POESIA

No mes de Maio hai millóns de estrelas
brilando os flores cheirando a frescura.

A Virxe conta no medio do ceo
unha linda serenata.

Unha linda rapaza
disfruta sendo o cantar.

Os meus ollos choran mirando o ceo
coa emoción da beleza
que se respira no ar.

A SIDA DO GASTRO AUSTRO

Naiara 3ª

A PRINCESA E O DRAGÓN

Nun país de moi lonxe vivía un dragón que tiña asustadas a todas as persoas que vivían nel.

Houbo moitos guerreiros que foron ata a casa do dragón para ver de vencelo pero todos saíron derrotados.

Nun país veciño vivía a princesa Catarina. Tiña moitos gardas que a cuidaban día e noite para que non lle pasase nada malo. Pero un día a princesa Catarina foi ata un estanque que tiña no xardín e sentiu cantar unha voz.

Entón achegouse tanto a orilla que caeu a dentro do estanque; sentiu que algo a agarraba con tanta forza. Era o dragón que vira tantas veces no xardín e estaba enamorado dela. A princesa en vez de cobralle medo deulle lástima ver como todos querían matar ó dragón. En realidade non era ningún dragón malo senón que era un príncipe que unha meiga que lle quería mal a seus pais, botoulle esa maldición: que sería dragón ata que unha princesa se compadecera con el. **DANI 3º curso**

O SEÑOR SOL

O señor sol ten un sombreiro
que non pode co carreiro.

O sol co seu color amarillo
abre un bonito pasillo.

O señor sol ten unha moza
e esa moza ten unha poza.

Esa señora de cada vez que pon un vestido
o señor sol por atrás ponlle un prendido.

A moza chamase Felisa
e cando quería cambiar de nome chamabase Melisa.

O sol vaíse casar con Felisa
e leva unha branca camisa.

Cando o sol lle daba un bico a Felisa
o sol creía que se chamaba Melisa.

A moza do sol e Felisa
ten unha amiga que se chama Elisa.

Patricia Santamaría Mariño

NOME: Sheyla Caetano Fernandes CURSO: 4º

TÍTULO: Unha cidade boa IDADE: 9 anos

-Eu sou Sónico e não quero a cidade e tenho um grande problema.

-É que problema é esse?

-Pois que não tenho outra cidade que me diga "fai-me meu filho".

-É por isso que estás aqui e não ali?

-Houve pois ali, mas não tinha um pouco mais de sorte.

-Mas não a deixas? Não de aqui?

De pronto um cartãozinho...

-Escreve todo o que eu preciso, Sónico. Se quiseres poder fazer aqui o teu filho.

Muitas graças, mas só se quiseres agradecer.

Quando chega o inverno e todas as árvores da cidade as vão deixando e a cidade...

A Película especial

Por aí lá eu ven unha película o cine, polo visto eu era o único que quería ve-la película, e entón na sala a película xa comezara, sentei-me na butaca e ¡Calapli! entreei na película. Parecía unha desas películas de misterio. Andei uns pasos e ¡SUPERMAN! non podía perder esta oportunidade así que corrín e pedílle un autógrafe. Despois duns minutos cheguei a un bar, alí estaba a moto de Terminator decidín colle-la para ve-la cidade máis rapidamente. O amparar, do bar saía Terminator, non sabedes o que doe unha bala no cu. Xa se estaba facendo de noite e decidín ir a un hotel. Tiven sorte era a única plaza que quedaba. O subí-las escaleiras atopéime con dous dos inquilinos, un estaba cabeado, claro que era Hulk, o outro era o pito Donald non se lle entendía nada. O caso é que fun durmir.

A mañá seguinte fun coller a moto e alí estaba Terminator outra vez escapei a fume de carozo. Por alí estaba Songora menuda florita se amou. Alí estaba Jack Tenner pisando o acelerador do fulcro no seu cadillac vermello. Pedílle se me levaba ata a casa do gran malo.

- Encantado, Jack e eu fixémonos moi amigos e chegar a casa do gran malo estaba Sonic e Super Mario protexendo a porta e sen querer matei a Super Mario cunha pistola que me prestara Jack. Sonic o ve-lo que pasara fúse. Entón na casa e alí estaba o gran malo era ¡tatatatititi! o lobo feroz collín a pistola e matei o lobo por fin acabaron. Saín da película e volví a casa. FIN, THE END, ACABOUSE RAPACES.

Zuís Miguel Nos Rodríguez

Angel Lijó Rodríguez

5^a

Cando alguén se apropia.....

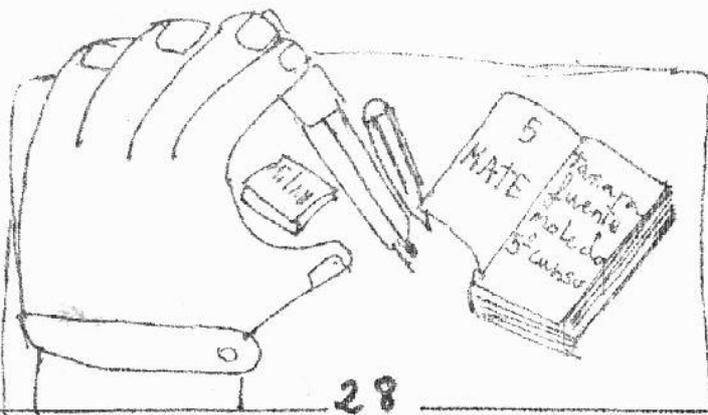
Diante do problema que estamos a sufrir, na clase de 5º durante todo o curso, queremos aproveitarlo noso xornal para mandar un saúdo ó noso querido ladrón/a que tantos quebradeiros nos leva dado.

Gustaríanos invitalo a reflexionar sobre o seu comportamento, e ofrecerlle todos os nosos útiles de traballo se os necesitase, para que utilice os "prestados", é dicir "con volta", pois entre amigos e compañeiros debemos empregar o de "hoxe por ti e mañá por min" o que non nos parece que sexa correcto é que alguén poña unha librería-papeletería a conta dos alumnos/as de 5º curso.

Repetimos a nosa invitación a que todo o de desaparecido, apareza canto antes, pois leva perdido desde principio de curso (o compás de Natalia, o libro de Tamara...)

Agradamos que con este ofrecemento o problema quede solucionado de unha vez para sempre e no necesitemos chamar a "Quien Sabe, Donde", "Se busca" ou incluso a "Lo Que Necesitas Es Amor" e por último ter que ir facelas paces a "Nunca Es Tarde".

Despidense seis alumnas de 5º curso.

"O ANKO DO PIRATA"

O mar estaba bravo, o vento sopraba forte e eu e mais os meus tripulantes tiñamos frío.

Estabamos buscando o Tesouro de Vida, chamado así porque o que o atopase viviría sempre.

Cando chegamos ós mares do Norte, aparecéunos un dragón. Eu loitei e mateino.

Avistamos a illa onde se atopaba e enfrontámonos a outros piratas co que ían conseguir. Cañamos. Cheguei ó sitio onde estaba agachado, collino e en vez de vivir para sempre morrín ó momento.

Cando cheguei ó ceo, pregunteille a Deus :

¿Por qué morrín se tiña que vivir para sempre?.

Porque non tiñas a alma limpa.

!Limpá!.

Agora, tes que se o anxo da garda do teu irmán.

¿E logo?.

El tamén quere ser pirata e vai a morrer.

¿U non quero que suceda eso.

Pero, ¿ti non eres Deus todopoderoso?.

Non, pero non podo facer o que me propoña, teño que obedecer-las normas.

¿Que normas?.

Xa cho direi.

Cando cheguei á Terra ningúna excepto meu irmán me podía ver. Tiña poderes sobre naturais: podía voar, atravesar-las paredes...

Nos mares do Norte había un pirata que quería mata-lo.

Aviseino.

Cambia de camiño.

¿Por que?

!Quérente matar!

Non teño outra opción.

!Fois olvidao!

!Tranquilo!. Irei con coidado e levo a moitos homes

Enfrentámonos ós piratas enemigos, triunfamos pero, morreu a metade da tripulación e o resto no traxecto restante

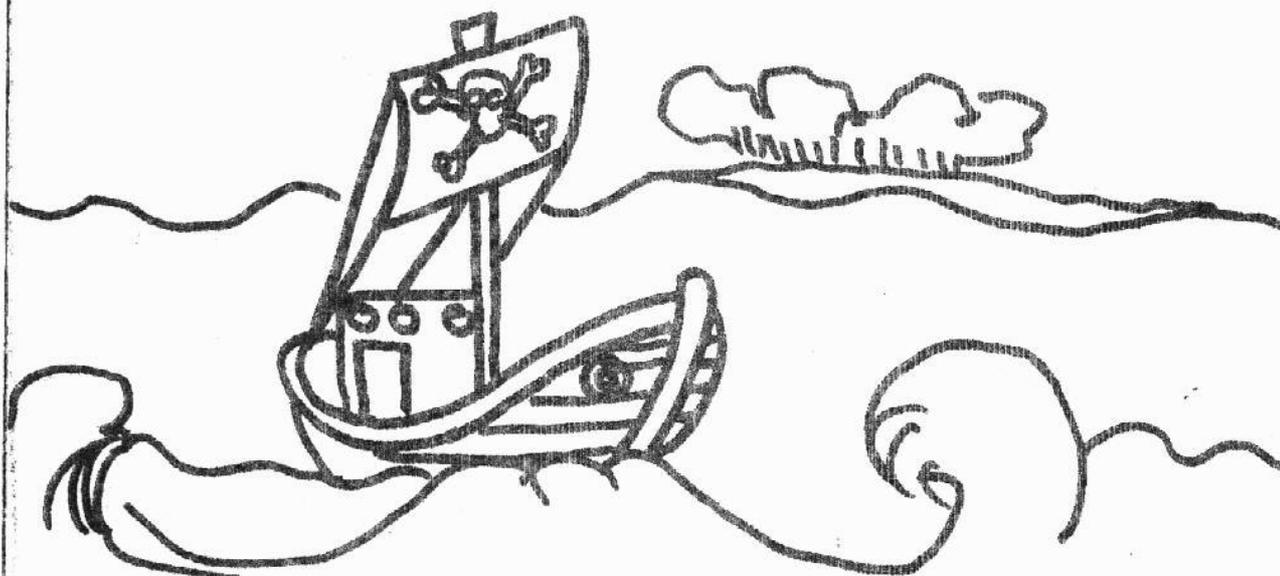
O meu irmán logrouno. Viviu 125 anos.

Cando cheguei ó ceo Deus díxome.

!Noraboa!. Triunfaches e desde este momento eres o meu anxel superior.

Eu estaba moi ledo. Cando o meu irmán chegou ó ceo díndolle-lo cargo de anxo "subsuperior" e fomos felices axudando ós demais.

Eleuterio 6º A

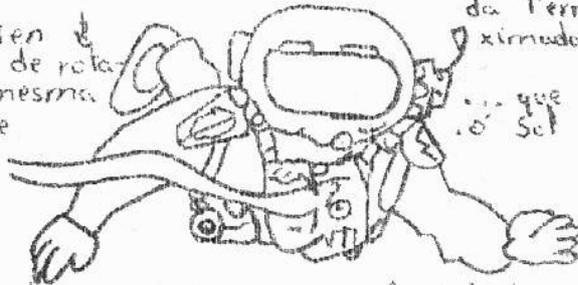

O UNIVERSO

d'Sabías que...

... o eixe da Terra está inclinado?

... a Terra ten 2 movementos: 1 de rotación sobre ela mesma (1 día), e outro de translación arredor do Sol (365 días)?

... que o diámetro ecuatorial da Terra é de 12.750 km aproximadamente?

... que a distancia da Terra ao Sol é de 150 millóns de km?

... a Terra desde o espazo vese azul debido a capa de gases que a rodea (atmosfera)?

... o satélite da Terra é a Lúa e tarda 28 días en dar unha volta o redor da Terra?

... a Lúa presenta 4 fases: Lúa chea, cuarto minguante, Lúa nova e cuarto crecente?

... cada fase da Lúa dura 7 días?

... que algún cráter da Lúa pode ser tan grande coma unha cidade?

... o Sol é a nosa estrela que nos proporciona luz e calor e sen ela non sería posible a vida?

... a temperatura exterior do Sol é de 5.700°C , mentras que a interior é de $15.000.000^{\circ}\text{C}$?

... os astrónomos creen que a nosa estrela, o Sol, ten "combustible" suficiente para continuar brillando 5.000 millóns de anos máis?

... o planeta máis próximo ao Sol é Mercurio a $57.870.000\text{ km}$?

... o planeta máis próximo ao Sol é Plutón a $5.910.000.000\text{ km}$?

... Mercurio e Venus son os únicos planetas que non teñen satélites?

... Júpiter e Saturno ganham em satélites o resto dos planetas,
Júpiter tem 16 e Saturno 17?

... o primeiro homem enviado ao espaço foi o russo Yuri Gagarin
a bordo da nave Vostok I?

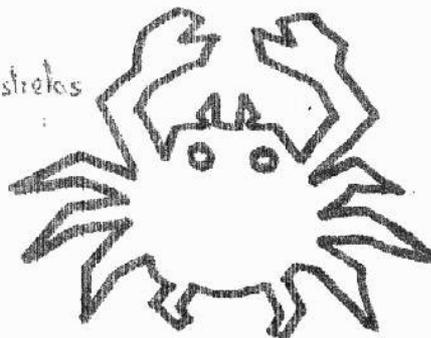
... a primeira mulher enviada ao espaço foi a russa Valentina Tereshkova na nave Vostok II?

... o primeiro homem que pôs o pé na Lua foi o americano Neil A. Armstrong no ano 1969, comandante da nave Apollo?

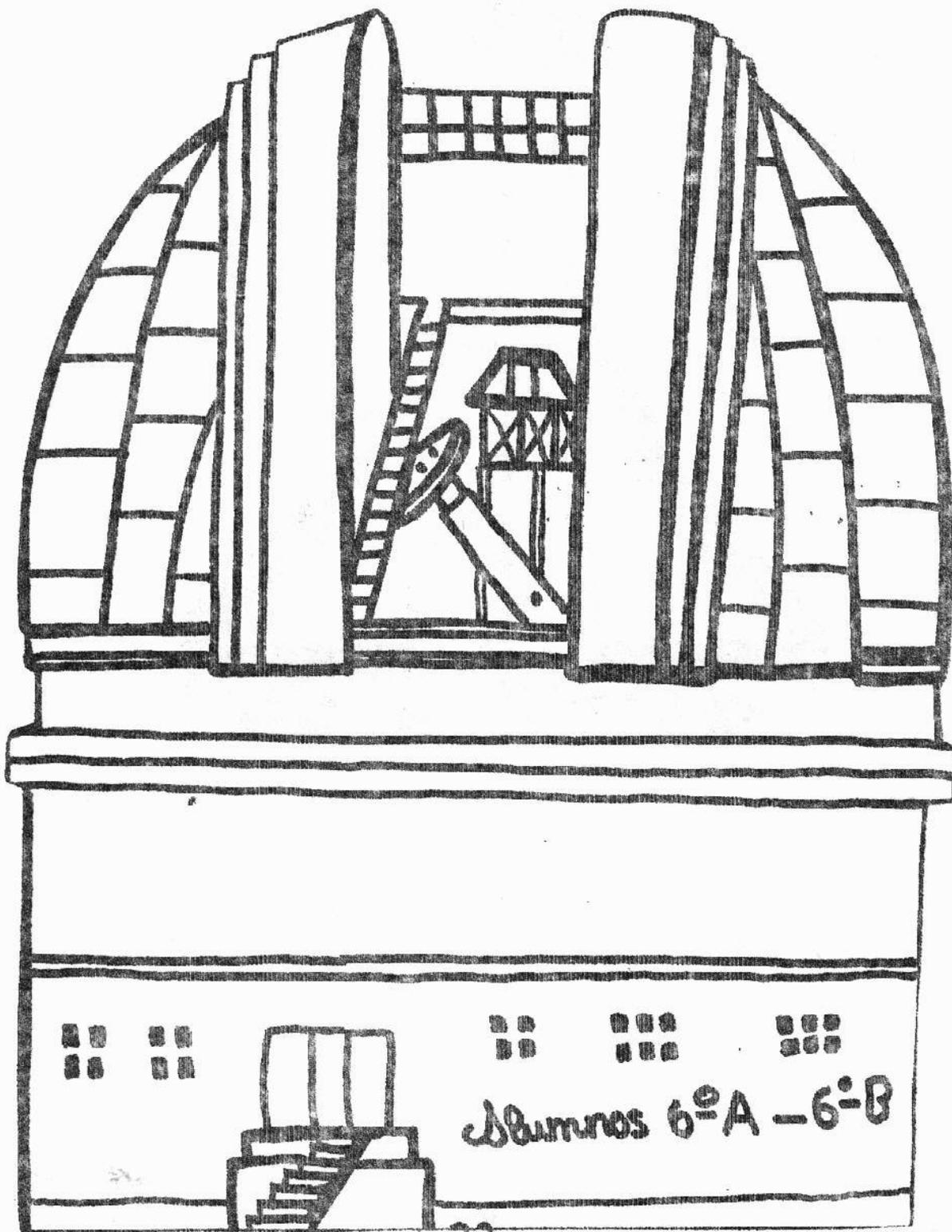
... que o sistema solar pertence a uma galáxia chamada Via Láctea?

... que uma galáxia é um conjunto de estrelas unidas pelo efeito da gravidade?

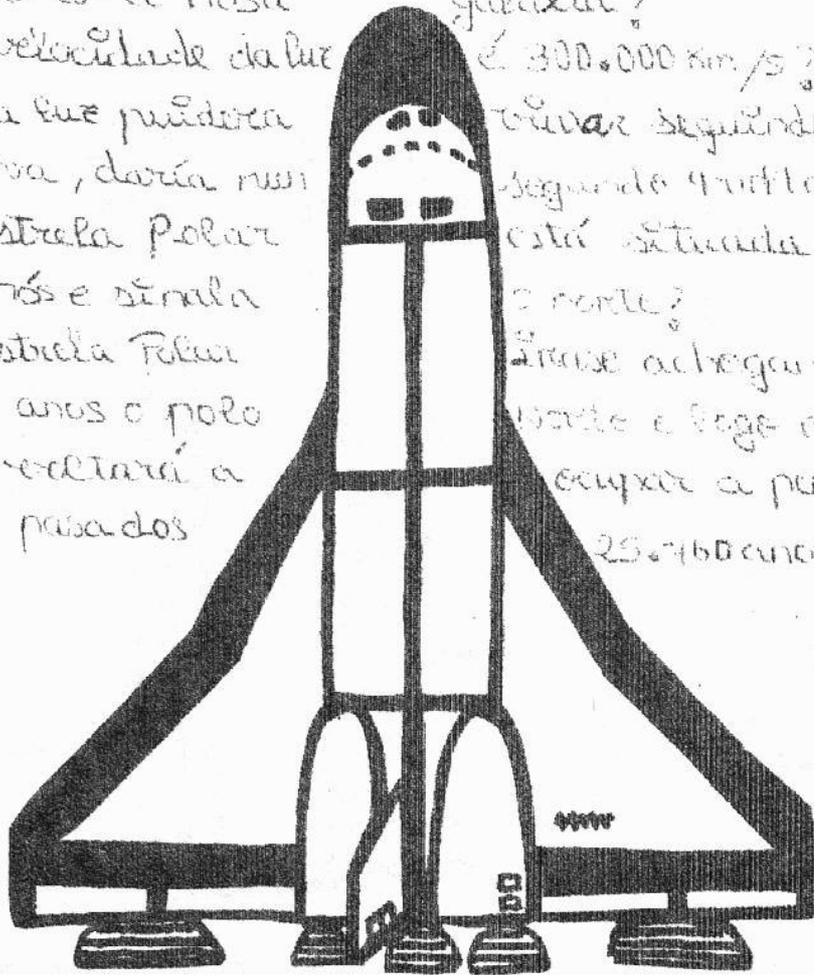
... que nenhuma galáxia pode haver de 100.000 milhões de estrelas até 10 bilhões?

- ... o volume do Sol é aproximadamente 1.300.000 vezes o da Terra?
- ... a temperatura de Vénus na sua superfície é de 500°C?
- ... a primeira estrela que brilha no crepúsculo vespertino, e também a última da aurora, não é unha estrela, é Vénus?

- a estrela mais próxima o Sol é Alfa Centauri?
- a luz que emite Δ o tarda 4 anos e 4 meses em chegar à Terra?
- O Sol é unha das 200.000 millóns de estrelas que forman a nosa galaxia?
- a velocidade da luz é 300.000 km/s?
- Se a luz puidera viajar seguindo unha liña recta, daría nun segundo 9 trillias a Terra?
- a Estrela Polar está situada a 4214 anos de nós e sinala o norte?
- a Estrela Polar móvese achegando durante 200 anos o polo non voltará a ocupar a posición actual, ata pasados 25.760 anos?

- nunca debe observarse directamente o Sol con prismáticos ou telescopios. Os lentes destes instrumentos concentran os raios solares nun punto, podendo queimarse a retina dos ollos e producirse ceguira?

"Consumo ou consumismo"

Se a definición de consumo é gastar ou agotar algo buscando un beneficio necesario podemos deducir que por "consumismo" enténdese o gasto ou agotamento excesivo de algo.

Toda a sociedade de consumo no que vivimos inmersos e a publicidade moldean a nosa mente e hai persoas que equivocadamente pensan que consumismo é sinónimo de felicidade.

En mentes inmaduras a publicidade pode facer auténticos estragos facendo pensar que a felicidade humana está en ter ese coche de tecnoloxía punta, ese video-xogo fascinante, eses tenis aéreos, esa colonia de super-ligón ou ben esa bebida fulminante que te fai "chegar a máis".

A decepción chega no momento en que un de nós, despois de traballar arreo para mercar algún deses produtos que tanto anhelaba decátase de que todo era unha farsa porque o produto non causa o efecto desexado, e automaticamente centramos a nosa felicidade en calquera outra cousa material.

O proceso repetirase, unha e outra vez e iremos así eliminando pequenas falsas metas de felicidade ata o momento en que a nosa mente chegue a un estado de madurez... se antes non chega a nosa ruína.

¿Cando saberemos que a nosa mente é madura ou adulta? ..

Cando nos decatemos de que a nosa meta non é ter cousas materiais innecesarias e poñamos o noso empeño en algo máis duradeiro como pode ser a amizade duns compañeiros, a familia, o agarimo ós demais, o aprecio á escola ou en definitiva aportar algo positivo á sociedade.

J. Salvador Álvarez Francisco Iglesias Oscar Muñiz
Verónica Cadaval Beatriz Lapidó Walter Piñeiro
Manolo Fernández Ricardo Lijó

NO FONDO DO MAR

Se miras no mar,
no fondo do mar,
Verás moitas cousas que te van encantar.

O mar está triste,
te-lo que aledar,
se miras no fondo,
no fondo do mar.

Mar, non chores,
non chores máis,
que aquí tes amigos
e queren xogar .

Se miras no mar,
no fondo do mar,
verás moitas cousas que te van aledar.

María Hervés Eiras 7^ªA

"CAVILACIÓNS DUNHA ESTUDIANTE"

Cando penso na escola, venime á cabeza a idea dos exames e iso é o que máis me desagrada da miña "profesión" de estudante.

Ir á escola non é cousa que me disguste, pero facer exames redaccións ou deberes é a parte menos bonita. Porque iso de chegar á casa, sentarte, coller un libro pórte a estudar, e logo mirar pola ventá e ver lucir o sol, non é cousa que me guste.

Por outro lado sei que é imprescindible estudar, porque é moi agradable a sensación de saber cousas. Por iso estaría ben que houbera clases de "estudio" ou "repaso" para que nesas horas fixeramos o que tiveramos pendente, desta forma non levaríamos tantas tarefas para a casa.

Otra cousa coa que non estou nada a gusto, é co comportamento dalgúns compañeiros. Non é que eu sexa perfecta, pero é que as cores botan cada berro que parecen "do monte" (con perdón das que viven no monte).

E claro, cando chegan os profesores empezan a berrar con todas as razóns.

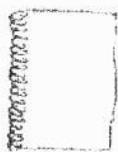
Eu penso que os compañeiros deberían de estar unidas, e defenderse uns ás outros, e non a berrar como facemos nós.

Unha cousa que lino dora é que nós temos a culpa de que nos castiguen. Porque ningún profesor é capaz de explicar un tema sen ser interrompido.

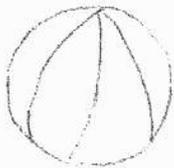

Deberíamos mostrarlles máis respecto e obedecelles á primeira.

O que máis me gusta da escola, a parte do recreo e das excursións, é como os profesores están de boas (por dicilo de que maneira) e charlamos con eles con tanta confianza como se falaríamos con un amigo.

En realidade, a escola debería ser iso, un edificio no que convivisen "amigos" de distintas idades cada un cumprindo o mellor posible a súa tarefa e pensando sempre en beneficiar ás demais e á mesma escola en xeral.

O 3 de maio de 1963, Francisco Fernandez del Riego, Manuel García Román e Xesús Ferro Couselo empezaron os preparativos dun novo proxecto. Este chamaríase o Día das Letras Galegas.

Como se achegaba o día 17, no que se celebraba o centenario do libro Cantares Galegos, de Rosalía de Castro, decidiron que esa sería a data elixida para presentar cun nome, cada ano, a tódolos escritores da nosa lingua. E Rosalía sería, xa logo, a primeira en recibila homenaxe.

Aínda que a celebración do 17 de maio só ten lugar un día no ano, o espírito desta data é que dun día se resuman tódolos esforzos que hora tras hora este país realiza pola revitalización da súa lingua e da súa literatura.

A festa das letras é unha festa continua, xa que logo non se trata só de "chaparse" a vida e milagres do autor de turno, senón de entender que é festa de tódolos galegos consecuentes e coherentes coa súa cultura.

“QUE DURE
 TODO
 ANO”

XESUS FERRO COUSELO

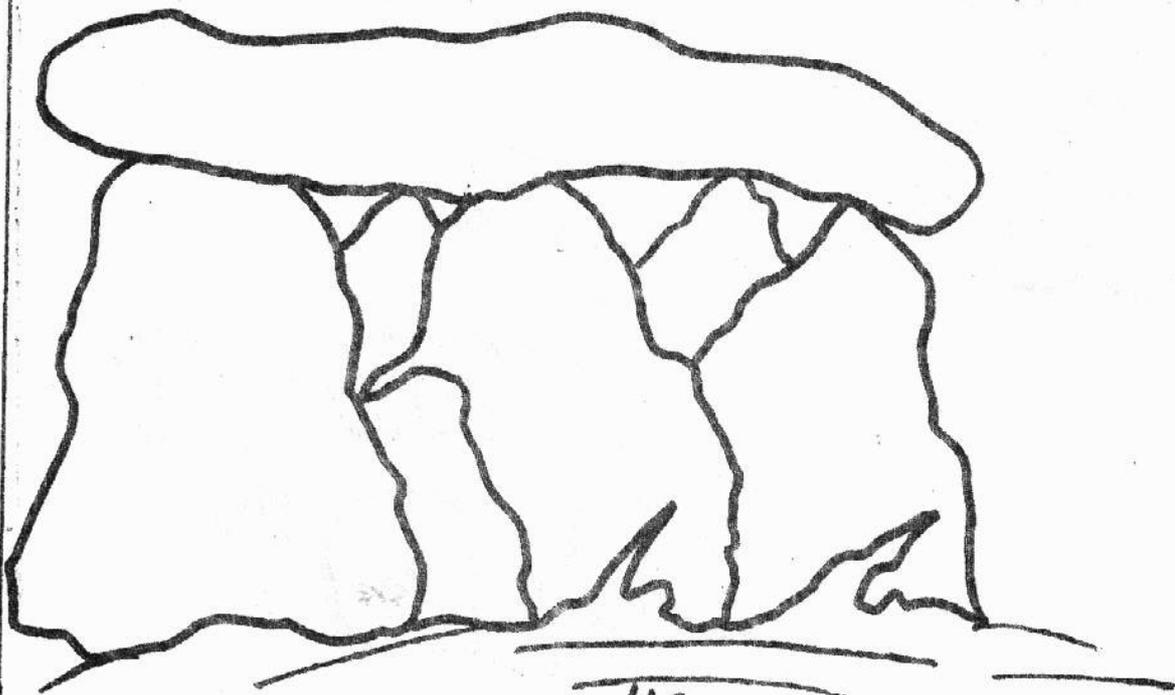
Este ano o día das Letras Galegas parámonos na reflexión dun gran galego que adicou a súa vida á investigación, e á etnografía.

Ferro Couselo naceu en Cordeiro (Valga-Pontevedra) no ano 1906. Inicia os seus estudos en Santiago onde se doutora en filosofía e letras.

Foi fundador do Arquivo Histórico Provincial de Ourense e unha das nosas prestixiosas personalidades intelectuais e un investigador sistemático da nosa cultura.

Era numerario da Real Academia Galega, e foi un dos ideólogos de celebrar naquel 1963 o Día das Letras Galegas.

Finou no ano 1975 e foi soterrado no seu lugar natal.

A TOLERANCIA: UNHA APOSTA POLO AMOR Ó OUTRO

Antes de que remate o ano 1995, parámonos a reflexionar sobre a tolerancia. ¿Por que a UNESCO declararía este ano "ANO DA TOLERANCIA"? Quizais porque diversos de todo o mundo víron unha situación mundial na que era preciso dar un toque ós países chamados civilizados.

Un grupo de amigas xuntámonos para reflexionar e informarnos e pareceunos que o mellor era empezar por saber: ¿que é a tolerancia? E...

- Unha actitude aberta e humilde.
- Unha actitude crítica, non conformista, capacidade de loita contra a violencia estrutural e a injusticia social.
- Consideración ás opinións doutras persoas e grupos, as súas crezas ou prácticas, anque non se compartan.
- Unha virtude social, que implica un compromiso ético ou mesmo unha obriga moral...

A palabra "TOLERANCIA" segundo distintos países ten diferentes matices no significado, pero ven a se-lo mesmo: - "RESPECTO ÓS DE MAÍS"

A tolerancia non é:

- Piedade, complacencia, resignación.
- Un compromiso xeralizado ou "pasar das cousas".
- Indiferencia fronte ás ideas dos demais.
- Renegar das crezas, ideas propias e conviccións.

Todas estas definicións reconecen que a tolerancia é unha necesidade non só para vivir en

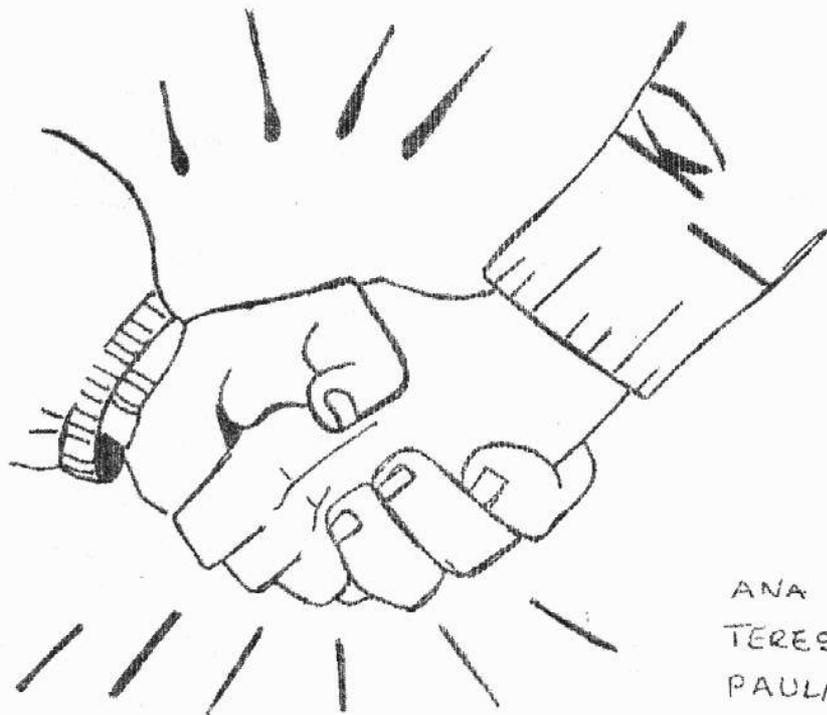
sociedade, senón tamén para a supervivencia mesma da humanidade.

É imprescindible practicala Tolerancia, para mante-la paz, a xusticia, o respecto ós dereitos humanos e promover-lo progreso social.

Se a fin última do home é atopar-la felicidade ¿Que sentido ten vivir cunha actitude intolerante?

¿Hai xente que vive buscando a diferenza na cor da pel, na ideoloxía política, na situación social, na creenza relixiosa... ¿Acaso é un pecado ser australiano, sudaca, moro, xitano...? O peor pecado non é ser australiano, sudaca, moro, xitano... , é ser racista, o creerse superior ós demais, e logo, ¿non somos todos seres humanos?

Debemos abri-lle a porta, abri-lle o corazón, dar-lle acollida, dar-lle valor, a todo o mundo, sexa da raza que sexa. Iso é ser TOLERANTE.

ANA GÓMEZ
TERESA BLANCO
PAULA FUENTES
MARÍA CORTÉS

1er PREMIO CÁRITAS 1995 - 4 CHICAS DE 8°

UN RECORDO INOLVIDABLE

O luns 15 de abril, día de San Alberto saímos moi cedo do colexio hacia Madrid, coa pena de non asistir á Romaría do cambio da tella pero coa alegría de vivir unha nova experiencia.

Tiñamos que comparti-la viaxe con compañeiros doutros centros "C. P. Caión" e "C. P. Carballeira de Lourizán".

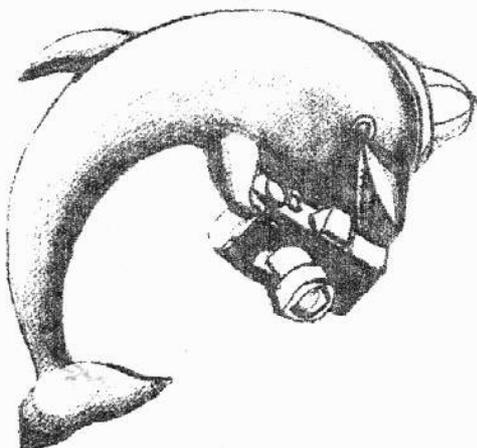
Na viaxe que se fixo un pouco longa fomos contactando cos novos compañeiros e a primeira impresión foi positiva.

As 7 da tarde chegamos ó ESCORIAL cun tempo primaveral.

Instalámonos no albergue e coñecemos ós guías que nos acompañarían durante a nosa estancia en Madrid. Gracias a un simpático xogo que organizaron os guías empezou a interrelación dos tres grupos.

O día seguinte (Martes 16) pola mañá visitámo-lo Monasterio do Escorial, obra mandada facer por Felipe II donde unha guía moi simpática foínos explicando as dependencias máis importantes, a que máis nos importou foi " O PANTEÓN DOS REIS".

Tras remata-la visita ó Monasterio do Escorial dirixímonos ó albergue da "CASA DE CAMPO".

200
CASA DE CAMPO
MADRID

Antes de chegar fixemos unha parada no Centro Comercial máis grande de Europa.

O mércores á mañá fomos visita-lo "PALACIO REAL" e paseamos polas súas salas. Á saída demos un interesante paseo polo centro da cidade pasando pola Praza Maior, Praza de Concello e rematando na "PORTA DO SOL".

Porta do Sol Museos A Almudena
Praza Maior O Retiro
Cibeles Zoo g Esorial
Palacio Real

O mesmo día pola tarde fomos "en metro" a visita-lo MUSEO MUNICIPAL. Trala impresión que nos causou o Palacio Real o Museo Municipal deixounos un pouco indiferentes.

O xoves emprendemos unha viaxe a TOLEDO que nos ocuparía todo o día. Durante toda a mañá acompañounos unha guía que nos explicou a historia de TOLEDO dunha forma moi divertida. Visitamo-la Mezquita, a Catedral, a Sinagoga...

Pola tarde tivemos tempo libre para pasear polas distintas rúas e poder mercar algunhas cousas típicas da cidade como os mazapáns ou os damasquinados.

O xoves pola noite fomos ó cine Rialto e vimos unha película "ACE VENTURA" "OPERACION AFRICA" e moitos de nós saímos moi desilusionados.

O venres pola mañá fomos velo entramento do Real Madrid e de visita panorámica por Madrid, vimos a Cibeles, Neptuno, A porta de Alcalá, as Torres Picaso...

Pola tarde fomos ó MUSEO DO PRADO, vimos obras de VELÁZQUEZ e o GRECO. Logo fomos ó PARQUE DO RETIRO onde montamos nunhas barquiñas.

Pola noite no albergue os monitores fixéronos unha festa que durou ata que os nosos corpos aguantaron.

O sábado 20 pola mañá fomos ó ZOO onde vimos moitos animais e unha actuación de delfíns.

Pola tarde estivemos no PARQUE DE ATRACCIONS onde había diversións para tódolos gustos.

Pero todo ten o seu final e, o domingo pola mañá collemos o autobús de volta para Galicia.

En Ourense despedímonos do C. P. CAIÓN e un pouco máis tarde en Pontevedra dixémoslle adeus ó C. P. CARBALLEIRA DE LOURIZÁN.

O peor foi ó chegar a Riveira xa que, así remataba a nosa VIAXE DE FIN DE CURSO.

MOMENTOS PARA O RECORDO

A PROFE TERESA: Ó saír para a festa coa súa falda "toda chula" tropezou co bordillo e a pesar de percorrer uns metros a rolos; as medias quedáronlle intactas.

O PITILLO DE GUSTAVO: Christian saía da habitación de Jorge e de Juanri e cando ía polo pasillo veu a Gustavo, quen lle dixo:

-!No grites!

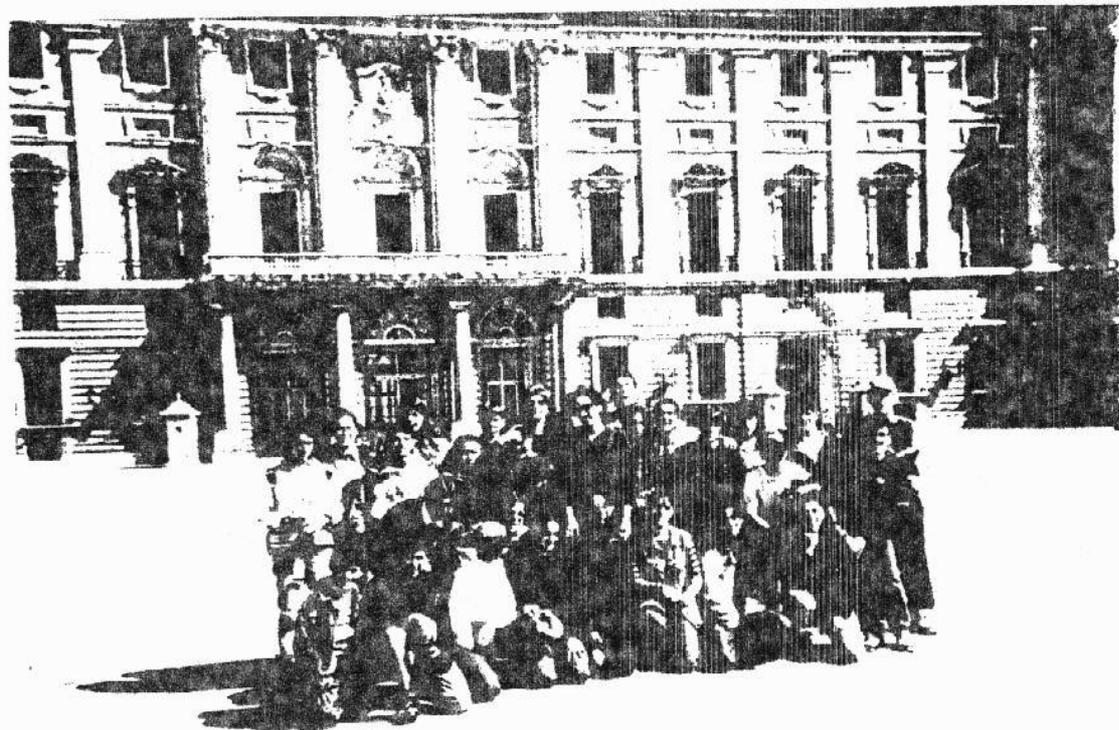
De repente apagouse a luz. No medio da escuridade Christian vía o pitillo de Gustavo.

Co susto botou a correr empuxándoo polas escaleiras e berrando: !Mercedes...Axuda!

A FESTA: O venres tivemos unha festa, organizada polos nosos monitores. Alí pasámolo moi ben: comemos, bebemos e bailamos.

Pasámolo moi ben, ata que os corpos de Mercedes e Silvana (unha rapaza de Caión aguantaron).

O PELO DA "VRÓNICA": María Blanco (8º A) o día da nosa chegada duchouse pola noite, e estivo desperta co cepillo nas ata as catro da mañá, pois dicía que se non o pelo quedáballe "grasento" e logo parecía a "Vrónica".

DEPORTE

XIMNASIA DEPORTIVA

Nesta hora hai en 82A unha gran tensión polo enfrontamento deportivo en volteretas.

Por un lado o Equipo Olímpico masculino que ten grandes ximnastas.

Polo outro lado o Equipo Olímpico feminino dotado coas mellores ximnastas internacionais.

A cuantía do premio será recibida en un refresco moi coñecido.

Os ximnastas dos cursos inferiores unhas marcas sorprendentes chegando ós niveis dos cursos superiores en exercicios no chan. Debemos destacar o bo traballo dos de 3º e 4º. ¡ Noraboa ! ¡ Seguid traballando !

Teresa(82A)

BALONCESTO

O vindeiro martes dará comezo o torneo de baloncesto. A calidade dos equipos está asegurada.

As entradas están esgotadas. O patio estará a rebosar.

¡ Animade ó equipo !

Juanri e Jorge (82B)

VOLEI

Nestes momentos, estanse a celebrar os campeonatos de voley. O día 24 de Maio disputamos as Semifinais, e o luns 27 a gran final.

Tódolos equipos están nerviosos, pois para eles é moi importante gañar.

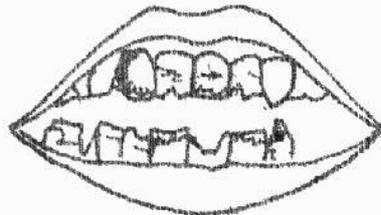
Os equipos que teñen máis posibilidades son 70 e 80.

As coronas de laurel entregaranse ó día seguinte da final.

DA SAÚDE

Os traballos realizados polos doutores de 82 foron aprobados polos científicos, e demostraron que:

1-Débense lavar os dentes despois de cada comida, senón pónense marelos correndo o perigo de ser atacado pola caries.

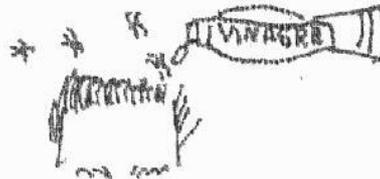

2-A ducha diaria vai ser moi importante para a hixiene da persoa, pois así evítanse os malos olores.

Esto evitará molestar ó compañeiro.

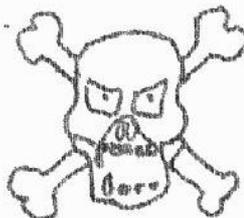
3-Para preverse dos piollos, deberase poñer a cabeza en vinagre.

4-Débense mastigar ben os alimentos para ter unha boa dixestión, e os gases non contaminen a aula.

5-Fumar é moi perxudicial para a saúde, polo que non debemos facelo.

Paula Fuentes (82A)

Ana Gómez (82A)

FLORES

- Ós nenos de 5º xogando á goma cas nenas de 5º

APLAUSOS

- Ás competicións que discurriron sen grg ves problemas entre árbitros e compañeiros.

APLAUSOS

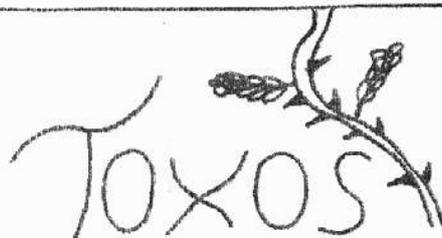
- Ós alumnos de 8º que se encargaron de or ganizar competicións e reparto de balóns.

APLAUSOS

- Ós máis pequenos 3-4-5 anos pola axuda prestada.

APLAUSOS

TOXOS

- Ás fantasmadas dalgúns rapaces que se creen Be- beto e José Ramón.

BAAAAA.....

- Ás animaladas que provocaron a ruptura da canasta e a dese- parición de balóns.

BAAAAAAA.....

- Á contaminación ambiental.

BAAAAA.....

- Á despreocupación dalgúna polo seu corpo.

BAAAAAAA.....

A CENSURA

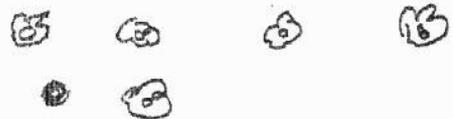
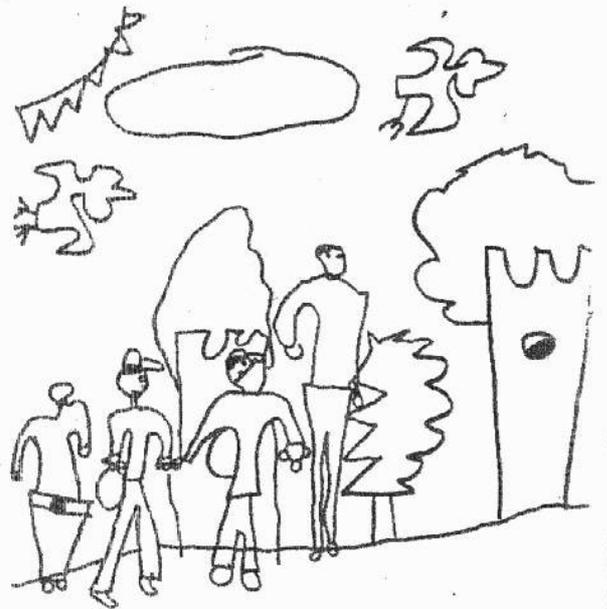
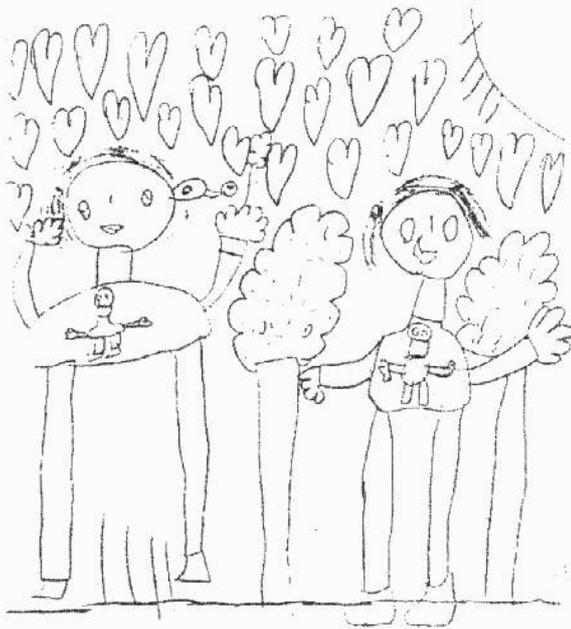
SENDERISMO

Os alumnos máis maduros do Colexio (Educación Infantil de 3,4 e 5 anos), no intento de inciar a outros alumnos menos dotados(7º e 8º) , organizaron unhas xornadas de senderismo, a través do noso frondoso entorno.

Ensináronlle dende a vestimenta adecuada ata as técnicas máis avanzadas deste fascinante mundo do Senderismo.

O máis grande dos aplausos ós nenos/as que participaron desinteresadamente neste evento.

FUTBITO

Nos numerosos "minutiños" de ocio e esparcimentos que contamos, disputouse no Pabellón Polideportivo do grandioso e mundialmente coñecido C.P. Frions o torneo Internacional de Futbito, coa participación dos alumnos/as de 6º, 7º e 8º.

Foron animados en todo momento por unha afición efervorecida.

O final do apoteósico evento, os gañadores recibiron todo tipo de agasallos.

Os rapaciños da prensa non puideron descansar nin un momento, xa que tiñan que levar a cabo un montón de entrevistas. >>>

ADIVINDAS

1º Que se precisa para tapar un porro?

(lo que pasa ahí)

Indo eu carrías Mercedes atopei sete mulleres; cada muller co seu cesto, cada cesto con sete gatos;

2º Cantos íamos cara ás Mercedes?

(nos nós)

1º Que pasou na miña casa, dende ás doce ata a unha?

(non ouzo)

Alto e guapo son, e ando á fortuna; corto, por onde ando, caso sen costura.

(os rogo)

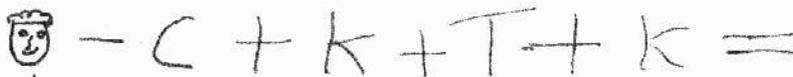
Sonia Pérez Sierra 698

Pasatempos

1º Que aldea é esta?

2º Quén é esta persoa?

3º Que película é esta?

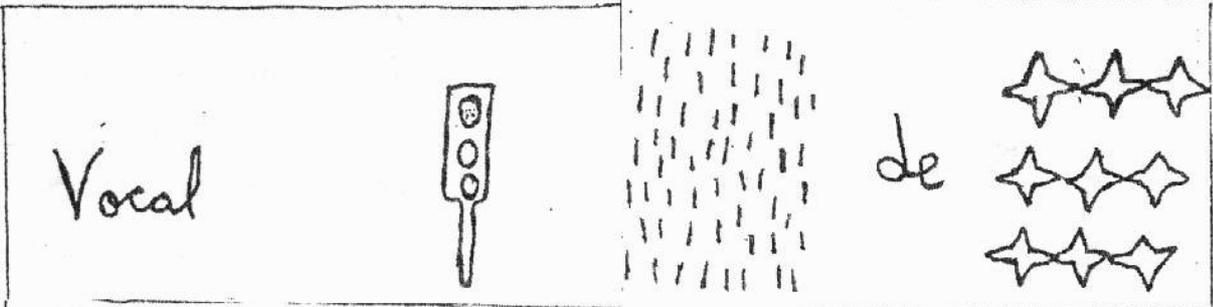
Soluciones

1º Casarido 2º Karate Ka
3º Bailando con lobos

María Herme Seraín

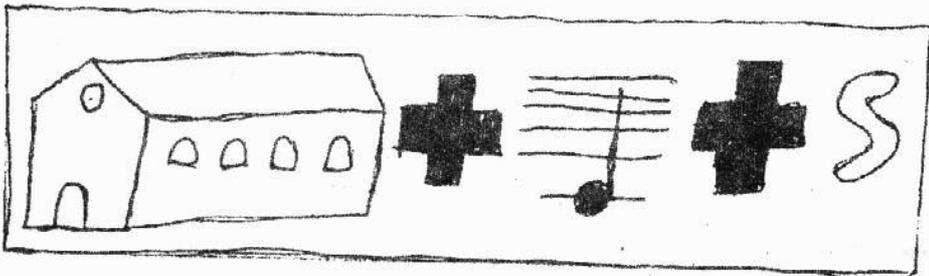
XEROGÍFICOS

¿Cómo se titula o programa? ¿Que programa está sendo?

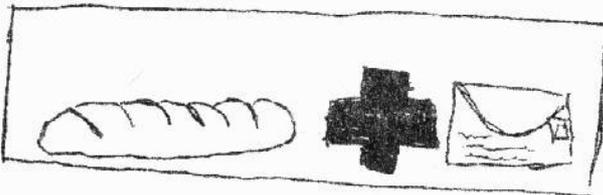
Resposta: _ _ _ _ _ Resposta: _ _ _ _ _

Solução: chover de estrelas. Solução: O sempre.

¿Que hai nunha boda?

SOLUCION: CASADOS

Os anuncios están na.

SOLUCION: PANCAFTA

Alvaro Folegue Siveira 4º curso María Paz Pouso

Paratempos

A	B	C	D	E	F	G	H	I	L	M	N
N	O	P	Q	R	S	T	U	V	X	Z	A
B	T	E	O	C	D	E	F	G	H	I	L
M	N	N	P	E	T	E	R	P	A	N	O
P	Q	R	S	T	U	V	X	Z	A	B	C
D	E	S	O	N	I	M	E	N	F	G	H
I	M	E	N	I	N	O	S	L	M	N	N
O	P	Q	R	N	S	T	U	V	X	Z	A
B	A	N	D	E	R	S	E	N	C	D	E
F	G	H	I	M	L	M	N	N	O	P	Q
R	S	C	H	A	N	O	T	U	V	X	Z

① Busca 5 títulos de contos que hai na nosa biblioteca os sentídos poden ser estes ✨

- Os Contos
- Teo.
 - Andersen.
 - Meniños.
 - Chano.
 - Peter Pan.

② Engadelle letras a estas palabras e ordeas para formar unha mensaxe:

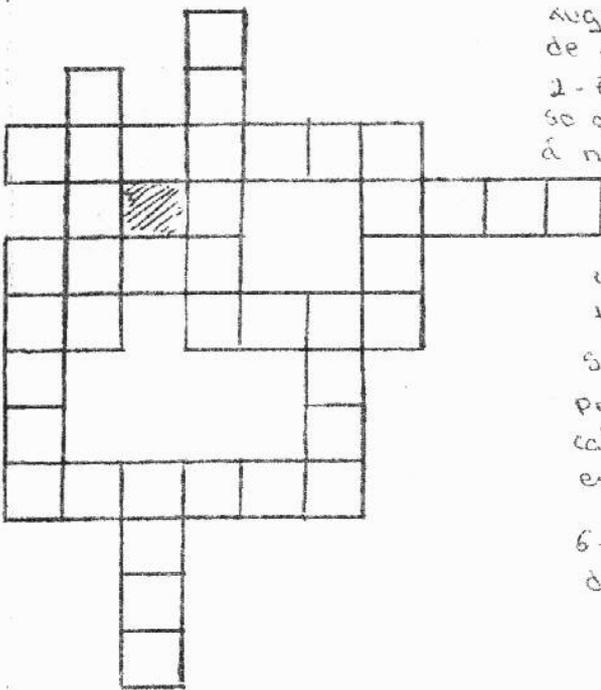
L _ _ R _ S P _ S _ _ E O N _ G _ _ E _ A S D _ A D _ S . B _ N
M _ I

Solucións
para a
sopa de letras
e o mensaxe.

Q	U	C	D	E	F	G	H	I	L	M	N
N	O	P	Q	R	S	T	U	V	X	Z	A
B	T	E	O	C	D	E	F	G	H	I	L
M	N	N	P	E	T	E	R	P	A	N	O
P	Q	R	S	T	U	V	X	Z	A	B	C
D	E	S	O	N	I	M	E	N	F	G	H
I	M	E	N	I	N	O	S	L	M	N	N
O	P	Q	R	N	S	T	U	V	X	Z	A
B	A	N	D	E	R	S	E	N	C	D	E
F	G	H	I	M	L	M	N	N	O	P	Q
R	S	C	H	A	N	O	T	U	V	X	Z

① NO DIA DAS LETRAS
GALERAS PASARBO MOI BEN

PASATEMPOS

HORIZONTAIS

- 1- Verbo da 1ª conjugação. Sinónimo de alporizar.
- 2- Término efectivo que se lhe designa à na.
- 3- Fruto comestível da macieira.
- 4- Conjunto de terras de labor.
- 5- 1ª pessoa do presente do indicativo do verbo esperar.
- 6- Ó revés, femia do sapo.

AQUELAR 96

VERTICAIS

- 1- Mamífero roedor semelhante é rato pero muito mais grande.
- 2- Superlativo de grande.
- 3- O $2^{\circ} + 6^{\circ} - 5^{\circ} + 10^{\circ} - 12^{\circ} + 6^{\circ} + 3^{\circ} - 5^{\circ}$ mes do ano.
- 4- O quinto planeta empezando.
- 5- Sinónimo de equívoco.
- 6- Fruto da pereira.

1, De doce irmãos que somos eu o segundo nação, se sou o mais pequeno ¿como pode ser así?

2, ¿Que é o mais semelhante a um burro? _____

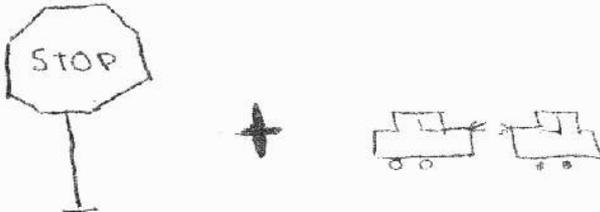
3, ¿Que e algo e a o mesmo tempo nada? _____

4, ¿Que foi um burro ó sol? _____

10, ¿Que é o que sempre chega e nunca está? _____

20

Joana 78

VERTICAIS: 1- rato; 2- máximo; 3- maio; 4- Maio; 5- Eva; 6- pera.
 HORIZONTAIS: 1- iritar; 2- maior; 3- maior; 4- água; 5- caperu; 6- az.
 PALAVRAS: 1- febre; 2- outro burro; 3- o peixe; 4- sombra; 5- o mar.
 XERÓGRAFOS: 1- me lo pado pipa; 2- parachoques.

HUMOR

Dille un home ó outro:

Miña sogra está moi mal, quedalle pouco tempo.

-¿E que vas facer con ela?

-Levala a Canarias.

-Para que, ¿para que disfrute as súas últimas vacacións.

-Non, para que dure unha hora menos.

Un rapaz de Carmona baixou a Sevilla cos zapatos vellos do seu pai, entrou nun bar e poñéndoos no mostrador dixo; Hola, veño a que lles poñades unhas tapas.

Dille un home ó outro:

Din que en Madrid tropellan a un peatón cada 15 minutos.

Si, e que en Madrid son moi puntuales.

Unha muller pregúntalle á outra: ¿E con estas herbas pasarame os granos? Non, pero daranche forzas para rascalos.

Un médico dille a un home:

Usted tose cada día peor. "Que raro, eso que me paso todo o día entrenando cun pitillo e tosendo"

Unha muller con ganas de aprender pregúntalle ó seu marido ¿Que hai dentro dos volcáns? "Lava" Si xa estou collendo o xabón pero dime que hai dentro dos volcáns.

HUMOR

Comentarios entre un matrimonio:

¿Pero onde tería a cabeza cando me casei contigo?
Xusto diante da escopeta de cartuchos do meu pai.

Dous rapaces van pola rúa e din:

Mira ese vello, imos gastarlle unha broma.
Escoite señor, podíame decir si aquilo é a lúa ou o Sol
Non sei, non son de aquí.

Dúas amigas atópanse pola rúa, e unha delas pregunta:

¿Que lle ocorreu ó teu home?

O desgraciado está na cama, recuperándose dun síntoma de
axfixia.

¿E veuno o médico?

¡Claro!

¿E que lle dixo?

Que de momento eu non lle volva a facer o nó da corbata.

Dille un home a outro:

¿Que alto é ese Teide!

E o outro dille: Si pero prefiriu ser observador que xogar
ó baloncesto.

Vanessa Sampedro 8º B

Dolores Sampedro 8º B

Letras Galegas 1996

Xesús Ferrero Couzelo